

2007/00163
Hof Amsterdam

IB 1964 18 en 20i

Percentage belastinglatentie verkrijgingsprijs a.b.-aandelen juist vastgesteld

Toelichting staatssecretaris van 3 juli 2008, nr. DGB 2008-3165 n.a.v. uitspraak Hof Amsterdam van 21 mei 2008, nr. 2007/00163 t/m 2007/00166

Tot 2000 hebben belanghebbenden, waaronder B, zich in firmaverband beziggehouden met het bedrijfsmatig exploiteren van onroerende zaken. Hun aandelen in de firma zijn destijds onder toepassing van art. 18 IB (geruisloos) ingebracht in een bv.

Op 14 maart 2002 stelde de inspecteur de verkrijgingsprijs per 1 januari 2000 vast van de aandelen, behorend tot een aanmerkelijk belang (a.b.). Daartegen werd bezwaar gemaakt.

In geschil is onder meer de vaststelling van de verkrijgingsprijs van de bij de geruisloze overgang verkregen aandelen. In het bijzonder gaat het om het percentage dat moet worden gehanteerd bij de bepaling van de contante waarde van de over de fiscale en stille reserves latent verschuldigde vpb.

Rechtbank

Het beroep van B is gegrond zodat de uitspraak op het bezwaar moet worden vernietigd. De inspecteur wordt veroordeeld in de (genormeerde) kosten van de bezwaar- en beroepsfase. B stelt vervolgens hoger beroep in bij het hof voor wat betreft de vaststelling van de verkrijgingsprijs van de aandelen.

Hof

De verkrijgingsprijs van de a.b.-aandelen na 1 januari 1997 moet worden vastgesteld, steeds, op de door de betrokken belastingplichtige opgeofferde waarde ter verkrijging van die aandelen, welke waarde dus per belastingplichtige verschillend kan zijn. In dit geval moet dus worden uitgegaan van de waarde in het economische verkeer van de ingebrachte onderneming ten tijde van inbreng daarvan in de bv. Niet valt in te zien dat daarbij niet de waarde in het economisch verkeer van de latente belastingclaim zou mogen worden gehanteerd.

Het in overeenstemming is met (doel en strekking van) het nieuwe regime van de winst uit a.b. en niet in strijd met (doel en strekking van) de regeling van de geruisloze overgang bij inbreng van ondernemingen in een nv of bv, om bij de berekening van de verkrijgingsprijs van de in het kader van de geruisloze inbreng verkregen a.b.-aandelen uit te gaan van de werkelijke, in de waarde van de ingebrachte onderneming begrepen belastinglatentie. Het is volgens het hof (bovendien) niet voor twijfel vatbaar dat een onafhankelijke derde bij overname van die onderneming dat ook zou doen. De inspecteur heeft als zodanig niet betwist dat de latente belastingclaim in dit geval op 12% kan worden gesteld. Verder is de door B Cs gehanteerde waardebepalingsmethodiek grotendeels in lijn met die uit de standaardvoorwaarden. Het hoger beroep is gegrond.

De staatssecretaris deelt meer af te zien van het instellen van cassatieberoep. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

In de standaardvoorwaarden voor geruisloze inbreng op grond van het voormalige art. 18 van de Wet IB 1964 gold als voorwaarde dat de uit te geven aandelen à pari volgestort dienden te worden. Daarbij moest het nominale aandelenkapitaal berekend worden op basis van de waarde in het economische verkeer van de in te brengen onderneming. Voor de berekening van de latente vennootschapsbelasting die de vennootschap op zich nam schreef standaardvoorwaarde 7 voor dat de druk op ten minste 20% gesteld moest worden.

Bedoeling van de regeling destijds was dat de inkomstenbelastingclaim werd omgezet in een vennootschapsbelasting claim en dat voor het aanmerkelijk belang

geen latent verlies of een latente winst ontstond ten tijde van de inbreng. In de toelichting op de standaardvoorwaarden was aangegeven dat de hoogte van de latente vennootschapsbelasting zowel voor de omvang van het gestorte kapitaal als voor de vaststelling van de verkrijgingsprijs gold. Het zou ook vreemd zijn om voor beide berekeningen een afwijkende waardering te gebruiken.

Het waarderingsvoorschrift ten aanzien van de latente vennootschapsbelasting van 20% was in de meeste gevallen niet ongunstig voor belanghebbenden. Alleen bij stille reserves in activa met een zeer lange afschrijvingsduur in combinatie met het in de loop der jaren afnemende vennootschapsbelastingtarief zou tot een werkelijke latentie kunnen leiden die lager ligt dan de voorgeschreven 20%.

In casu doet zich een dergelijk geval voor. Tussen belastingplichtigen en de inspecteur was niet in geschil dat de latentie op 12% berekend kon worden. In dat geval acht ik het niet gewenst om bij de vaststelling van de verkrijgingsprijs van de aandelen af te wijken van de werkelijke hoogte van de latente vennootschapsbelasting. Bij vasthouden aan een latente vennootschapsbelasting van 20% zou namelijk, in strijd met de bedoeling van de regeling en ondanks de toen geldende commerciële herwaardering, toch direct een aanmerkelijk belangclaim ontstaan.

Ik acht de uitspraak van het hof dan ook juist.